

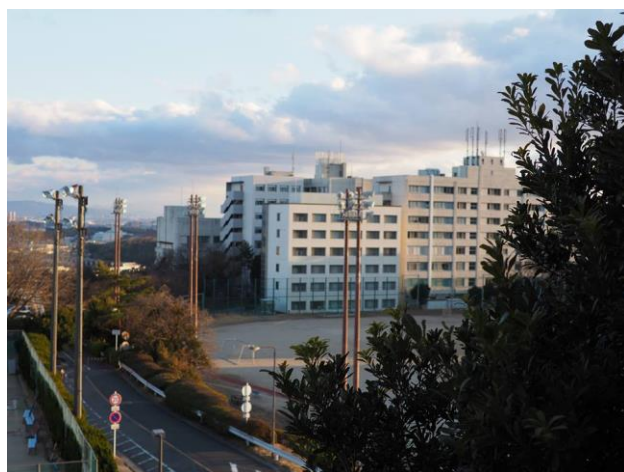
นางสาว กานต์มณี ฉายสุริยะกุล (มิน)

55132158-1 min-45@hotmail.com

มาทำความรู้จัก Osaka University (阪大 - ฮันได) กันเถอะ!!

ก่อนอื่นฉันขอเรียก Osaka University อย่างสั้นๆว่า ฮันไดนะคะหลายคนอาจจะมีปัญหาว่าไม่รู้จะไปแลกเปลี่ยนที่ไหนดี เพราะทางสถาบันมีทุนให้เลือกมากมายหลายแห่ง ในตอนนั้นฉันเองก็ลังเลเหมือนกันว่าจะไปแลกเปลี่ยนที่ไหนดีระหว่างโรงเรียนสอนภาษาหรือว่ามหาวิทยาลัยดี ในที่สุดฉันตัดสินใจที่จะไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยแต่ทางสถาบันก็มีหลายมหาวิทยาลัยให้เลือกอีก มีทั้งโปรแกรมที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษและโปรแกรมที่เรียนเป็นภาษาญี่ปุ่น ด้วยความที่ฉันอยากจะทำพัฒนาภาษาญี่ปุ่นให้ดีกว่าเดิมเพราะในตอนนั้นฉันไม่เก่งภาษาญี่ปุ่นเลย บวกกับการปรึกษาอาจารย์ รุ่นพี่และเพื่อนที่เคยไปแลกเปลี่ยนโครงการนี้ ฉันจึงตัดสินใจเลือกฮันไดในที่สุด

ฮันไดมีทั้งหมด 3 campus ได้แก่ Toyonaka campus, Suita campus, Minoh campus สำหรับ Maple program นั้นจะเรียนที่ Minoh campus เมื่อพูดถึงโอซากาทุกคนก็จะคิดถึงภาพของเมืองที่เจริญแล้ว มีผู้คนมากมายและไม่ว่าจะไปที่ไหนก็จะมีรถไฟเยอะแยะเต็มไปหมด แต่ Minoh campus เหมือนเป็นเขตยกเว้นก็ว่าได้เพราะที่นี่เงียบสงบ มีคนน้อยส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวพ่อแม่หนุ่มสาวกับลูกเด็กๆ และที่สำคัญที่สุดที่ทุกคนมักจะตกใจเมื่อมาถึงก็คือ “อยู่บนเขา!!!” ใช่มั้ยคะ ทุกคนไม่ได้อ่านผิดหรือคิดไปเอง มันอยู่บนเขาจริงๆ ช่วงฤดูร้อนก็จะมีแมลงเยอะมากๆๆ เยอะในขนาดที่ไม่เคยคิดเลยว่าจะได้เจอบรรยากาศแบบนี้ที่โอซากา ทุกคนเคยคิดไหมว่าเสียงจิ้งหรีดจะดังจนนอนแทบไม่หลับร้องทั้งวันทั้งคืน แมลงปอจะบินมาให้เราสามารถจับได้ หรือในช่วงฤดูหนาวที่อุณหภูมิจะต่ำกว่าพื้นที่อื่นประมาณ 2 องศาเนื่องจากอยู่บนเขา ทำให้ที่นี่เป็นที่แรกๆรวมถึงเป็นที่ท้ายๆที่สามารถเห็นหิมะด้วย

Minoh campus เป็นแคมปัสที่เล็กที่สุดในทั้งหมด แต่เป็นแคมปัสที่มีนักเรียนแลกเปลี่ยนเยอะที่สุดเนื่องจากที่แคมปัสนี้มีเพียงคณะเดียวก็คือคณะภาษาต่างประเทศ ส่วนภาษาที่เปิดสอนมีมากกว่า 20 ภาษา เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี รัสเซีย จีน ไทย พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม อินเดีย มองโกล สวาฮีรี เป็นต้น บางภาษาฉันเองก็เพิ่งจะได้ยินเมื่อตอนไปแลกเปลี่ยนเป็นครั้งแรก นักเรียนของแต่ละเอกละจะมีประมาณ 10-20 คนในแต่ละชั้นปี ในแคมปัสนี้จะมีลานกว้าง 1 แห่ง เพื่อใช้ในการซ้อมกีฬาของชมรมซึ่งแต่ละชมรมก็จะตกลงว่าจะใช้ลานวันไหน นอกจากนี้ก็ยังมีโรงอาหารและห้องสมุดอยู่ละ 1 แห่งในแคมปัสนี้ หอพักหญิงล้วน 4 ตึก หอพักชายล้วน 2 ตึก และหอนักเรียนแลกเปลี่ยนอีก 2 ตึก โดยหอนักเรียนแลกเปลี่ยนจะเป็นหอรวมแต่แบ่งชั้นว่าชั้นไหนเป็นผู้ชายชั้นไหนเป็นผู้หญิง แต่ก็สามารถไปหากันได้ปกติ ส่วนตึกเรียนจะแบ่งเป็นตึกเรียนของคนญี่ปุ่น และตึกเรียนของเด็กต่างชาติ ซึ่งตึกที่พวกเราเรียนจะอยู่ในรูปขวาด้านล่างเป็นตึกหลังคาสีเขียวค่ะ ในช่วงประมาณต้นเดือนกรกฎาคมของทุกปีจะมีการเปิดซุ้มขายของที่ลานกว้าง ซึ่งเทศกาลนั้นเราจะเรียกว่า “夏祭り” ชาวบ้านที่อยู่แถวนั้นและพวกนักเรียน นักศึกษาก็จะมางานกัน และกว่าครึ่งหนึ่งที่ใส่ชุดยูคาตะมาเดิน

สำหรับการเรียนการสอนของโครงการอื่นฉันเองก็ไม่ทราบแน่ชัดเหมือนกันว่าการเรียนการสอนเป็นอย่างไร แต่สำหรับ Maple Program แล้ว ก่อนที่จะไปทางมหาวิทยาลัยจะมีการสอบ Pre-Test เพื่อวัดความรู้ความสามารถของเด็กก่อน หลังจากนั้นเมื่อไปถึงเราจะได้รับคะแนนผลสอบและจัดแบ่งคลาสเรียนตามคะแนนสอบ ในปีถัดไปโครงการของฉันมีนักเรียนประมาณ 80 คน และแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม หากสอบได้คะแนนไม่ถึงที่กำหนดก็ต้องเรียนปรับพื้นฐาน ในแต่ละเทอมเราจะลงก็วิชาที่หน่วยกิตก็ได้ แต่ภายใน 1 ปีนี้เราจะต้องเก็บหน่วยกิตให้ได้อย่างน้อย 30 หน่วย แต่สำหรับเด็กที่ได้รับทุน JASSO จะต้องเรียนอย่างน้อยเทอมละ 14 หน่วย สำหรับหน่วยกิตของวิชาเรียนนั้นจะแบ่งออกเป็นวิชาด้านภาษาญี่ปุ่นจะเป็นวิชาละ 1 หน่วยกิต และวิชาด้านสังคมและวัฒนธรรมจะเป็นวิชาละ 2 หน่วยกิต แต่ละวิชาจะต้องเรียนทั้งหมด 15 ครั้งต่อเทอม เราสามารถเลือกวิชาที่อยากเรียนได้เองก็จริงแต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับผล Pre-Test ของเราด้วย

จากที่ฉันเคยคุยกับเพื่อนที่แลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยอื่นในแถวนั้น ที่นี่ถือว่ามีรายวิชาเยอะมาก และต้องเก็บหน่วยกิตเยอะกว่าเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ดังนั้นหากใครสนใจที่จะไปเรียนแบบจริงจังก็ขอแนะนำมหาวิทยาลัยนี้เลยคะ วิชา

ด้านภาษาญี่ปุ่นจะมีครบทุกด้านไม่ว่าจะเป็น Writing, Listening, Reading, Speaking, Grammar & Vocabulary, Kanji & Vocabulary ส่วนวิชาด้านสังคมและวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น เขียนพู่กัน ชงชา วรรณกรรม ประวัติศาสตร์ วันสำคัญของประเทศญี่ปุ่น รวมไปถึงวิชาการด้วย ในด้านการสอบถ้าเป็นวิชาด้านภาษาส่วนใหญ่จะเป็นการสอบ แต่ถ้าเป็นวิชาด้านสังคมและวัฒนธรรมจะเป็นการเขียนรายงานหรือทำ presentation เป็นส่วนใหญ่

ถ้าหากเราเบื่อกับที่จะเรียนแต่กับคนต่างชาติเราก็สามารถไปเรียนกับคนญี่ปุ่นได้ด้วย โดยไปติดต่อกับอาจารย์ประจำวิชานั้นๆว่าท่านอนุญาตไหม ฉันทเองก็เคยไปเรียนกับเพื่อนคนญี่ปุ่นเอกภาษาไทยมา 3วิชา เป็นวิชาไวยากรณ์ 1วิชา และวิชาการอ่านอีก 2 วิชา ไม่ว่าจะเรียนวิชาไหนเราก็ต้องทำการบ้านและสอบเหมือนกับที่คนญี่ปุ่นสอบ ในวิชาไวยากรณ์เราจะเรียนไวยากรณ์ภาษาไทยโดยใช้ภาษาญี่ปุ่นอธิบาย สำหรับฉันบางทีก็ทำให้ฉันเข้าใจไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นมากขึ้นอีกด้วย ส่วนวิชาการอ่านเราจะได้อ่านเรื่องสั้นต่างๆและต้องตีความว่าเรื่องสั้นนั้นๆหมายถึงอะไร ผู้แต่งรู้สึกนึกคิดอย่างไร นอกจากวิชาเหล่านี้ที่ฉันได้ไปเรียนแล้วยังมีวิชาอื่นๆอีก เช่น วิชาการฟังโดยอาจารย์จะให้ดูละครไทยแล้วแปลบทพูดเป็นภาษาญี่ปุ่น ส่วนละครที่ดูก็คือเรื่องดอกส้มสีทอง หรือจะเป็นวิชาการพูดซึ่งนักศึกษาจะต้องพูดสุนทรพจน์ความยาวประมาณ 1หน้ากระดาษทุก 2 อาทิตย์ หรือจะเป็นวิชานิทานไทยเป็นต้น

Maple program เป็นโครงการที่พาไปทัศนศึกษา และมีกิจกรรมค่อนข้างบ่อย ในแต่ละเทอมจะมีทัศนศึกษาไปเข้าเย็นกลับ และกิจกรรมที่มหาลัยอย่างละประมาณ 2 ครั้ง และจะมีทัศนศึกษาค้างคืนอีกเทอมละ 1 ครั้ง ที่สำคัญทุกอย่างฟรีค่ะ แต่ก็ต้องแลกด้วยการเก็บข้อมูลที่เราไปเพื่อมา presentation ในคาบอาทิตย์ถัดไป ทัศนศึกษาส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมญี่ปุ่น ทำให้ข้อมูลค่อนข้างหาได้ยากและคำศัพท์ก็ยากเช่นกัน ทำให้ทุกคนไม่ค่อยอยากไปเท่าไร แต่ก็แนะนำให้ไปนะค่ะ ถือชะว่าได้ไปเที่ยวกับเพื่อนพร้อมหน้าพร้อมตา

สำหรับงานพิเศษค่าแรงจะอยู่ที่ประมาณชั่วโมงละ 900 เยน ซึ่งถือว่าเป็นค่าชั่วโมงที่เยอะมากแต่เพราะว่าที่โอซากาเป็นเมืองใหญ่ค่าแรงเลยจะแพงกว่าหลายที่ ถ้าไปเมืองอื่นที่ไม่ใช่เมืองท่องเที่ยวส่วนใหญ่ค่าแรงจะอยู่ที่ชั่วโมงละ 700-800 เยน แล้วถ้าทำงานหลัง4ทุ่มไป ค่าแรงก็จะเพิ่มอีกชั่วโมงละประมาณ 10-15%จากปกติ หลายคนมักจะมีคำถามว่างานพิเศษหายากไหม หาได้ที่ไหน ขอตอบเลยว่างานหาไม่ยากหรอกค่ะแล้วก็มีงานให้เลือกเยอะไม่ว่าจะไปไหนก็จะมีป้ายประกาศรับสมัครพนักงานพาทัวร์ตลอด ส่วนใหญ่ก็จะเป็นร้านอาหาร ร้านขนม แต่เนื่องจากมีโน้ตคือยอดดอยเลยไม่ค่อยมีร้านอาหารที่

ทำงานที่ใกล้และเป็นที่นิยมของเด็กแลกเปลี่ยนที่สุดก็คงจะเป็นซูเปอร์มาเกตแถวมหาชัย ซึ่งใช้เวลาเดินประมาณ 10-15 นาที แต่ว่าการทำงานในที่ที่ไม่มีคนไทยก็ค่อนข้างยากถูกไหมคะถ้าภาษาของเราไม่แข็งแรงพอแต่นี้ก็ถือเป็นการบังคับฝึกภาษาญี่ปุ่นไปในตัว ฉันทำงานพิเศษที่ร้านอาหารไทยในอุเมตะที่นี่ก็เป็นที่ยอดฮิตของเด็กไทยเลยก็ว่าได้ ร้านนี้มีหลายสาขาและรับเด็กไทยเสมอ เพราะฉะนั้นถ้าหากใครยังไม่มั่นใจในภาษาญี่ปุ่นของตัวเองมากนักก็ลองไปทำที่นี้ก่อนก็ได้คะ ถึงแม้ว่าร้านนี้จะค่อนข้างไกลจากมหาชัย(ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง)แต่ก็ถือเป็นประสบการณ์ที่ดีคะ แต่ร้านที่ฉันไม่แนะนำให้ไปทำงานพิเศษคือร้านซูชิแถวมหาชัย เพราะว่าที่นั่นจะใช้งานเราหนัก งานยุ่ง ขอบยัดงานมาเกินกว่าที่เราอยากจะทำ เรียกได้ว่าเป็น ブラック企業 ก็ว่าได้ เพื่อนของฉันเคยไปทำงานพิเศษที่ร้านนี้ 2 คน ทำงานได้ประมาณ 2 เดือนก็ขอลาออกแต่หัวหน้าก็จะเมินไม่สนใจและเปลี่ยนเรื่อง จนเวลาผ่านไปเป็นเดือนก็ไม่ได้ออกสักทีสุดท้ายทั้งคู่ก็ตัดสินใจไม่ไปทำงานแบบนี้อะเลย ตอนนี้อยู่ทุกคนคงจะคิดว่ามีแบบนี้ด้วยหรอ!! ไม่ยอมให้ลาออก อยากเลิกทำต้องหนีหายไปเอง นี่ถือว่าเป็นเรื่องปกติมากสำหรับการทำงานพิเศษที่ญี่ปุ่น ขอบอกเลยว่าก่อนจะทำงานพิเศษที่ไหนต้องลองถามคนที่เคยทำงานร้านนั้นๆก่อนดีกว่าว่าร้านเป็นยังไง เป็น ブラック企業 ไหม ถ้าเลือกที่ผิดคิดจนตัวตายเลยคะ

นอกจากการทำงานพิเศษตามร้านอาหาร หรือซูเปอร์มาเกตแล้ว อีกงานพิเศษยอดฮิตของเด็กไทยคือ งานอาหารไทยในโอซากาหรือที่เราเรียกกันว่างาน Thai fest ซึ่งงานนี้จะจัดขึ้นปีละครั้ง ครั้งละ 2 วันเท่านั้น งานนี้ขอบอกเลยว่าถ้าเป็นคนขายของก็จะเหนื่อยมากๆ ยืนกันทั้งวันเวลากินข้าวไม่ใช่ 1 ชั่วโมงอย่างที่คิดนะคะ กินเสร็จก็ต้องไปทำงานต่อละผลัดให้เพื่อนมากินข้าว ถ้าเรากินข้าวเพื่อนก็จะไม่ได้กินข้าวสักที อย่างเช่นร้านที่ฉันทำว่าจะได้กินข้าวเที่ยงครบคนสุดท้ายก็ปาเข้าไป 5 โมงเย็นแล้ว เรื่องอาหารเราก็กินอาหารที่ร้านที่เราทำในวันแรกก็จะรู้สึกดีใจที่ได้กินอาหารไทยอร่อยๆ เพราะอาหารไทยที่นั่นแพงมากและรสชาติค่อนข้างเป็นแบบคนญี่ปุ่นไม่ใช่รสไทยแท้ แต่พอเป็นวันถัดไปเราก็จะเริ่มเบื่อ เพราะได้กลิ่นมาทั้งวันรู้สึกอยากกินอาหารร้านอื่นมากกว่า บางทีถ้าฉันได้พักพร้อมเพื่อนที่ทำร้านอื่นก็จะมาสลับข้าวกินกัน แต่ถ้าได้ทำงานอื่นที่ไม่ใช่ขายของ เช่น แจกใบปลิว ล่าม คนประจำบูทต่างๆ งานพวกนี้ก็จะสบายๆมีเวลาพักกลางวันเป็นชั่วโมง มีเวลาไปเดินเล่น มีอาหารกลางวันและอาหารเย็นให้ ส่วนเรื่องค่าแรงงานขายของตามร้านจะอยู่ที่ 20,000-30,000 เยน ซึ่งค่าแรงจะขึ้นอยู่กับความยุ่งของงาน เลิกงานแล้วกลับบ้านได้เลยหรือต้องช่วยเก็บของต่อเป็นต้น ส่วนงานแจกใบปลิวหรือทำแบบสอบถามก็จะได้เงินพอกับขายของตามร้านแต่งานจะสบายกว่า ส่วนงานล่ามหรือคนประจำบูทต่างๆ เรื่องเงินเท่าไรไม่รู้แต่ขอบอกเลยว่าเยอะคะ แต่ว่างานก็จะค่อนข้างหายากหน่อย ทั้งนี้ทั้งนั้นขอบอกเลยว่าการทำงานไทยเฟสขึ้นอยู่กับดวงว่าจะได้ไปร้านไหน ถ้าโชคดีเจอคนธรรมดาๆก็สบายหน่อย ถ้าเจอพวกมนุษย์ป่าจู้จี้ขี้บ่นก็...ช่วยและต้องทนๆกันไป จะหาร้านที่เจ้าของใจดีเท่าที่ฉันและเพื่อนๆทำมาก็ยังไม่มีเลย สำหรับคนที่สนใจจะทำงานวันไทยเฟสแล้วคิดว่าจู้จี้จ้านได้ยังไง เรื่องนี้ไม่ต้องห่วงเลยเพราะว่าพวกเพื่อนๆที่แลกเปลี่ยนด้วยกันต้องรู้แน่นอนโดยผ่านพวกรุ่นพี่ๆที่เคยไปทำ พอถึงเวลางานจะวิ่งมาชนเราเอง แต่จากประสบการณ์ที่ได้ไปทำมาก็ไม่ค่อยแนะนำให้ทำงานนี้คะ เพราะว่าเหนื่อยมาก มากจนไม่อยากไปเรียนในวันถัดไปเลย ถึงแม้จะได้เงินเยอะก็ตาม แต่ถ้าคิดดีๆหารต่อชั่วโมงก็พอกับเราไปทำงานพิเศษทั่วไปแหละคะ แต่สำหรับฉันถือว่าเป็นประสบการณ์แปลกๆครั้งนึงถึงจะเหนื่อยแต่ก็สนุกดี ได้เห็นรายรับมหาศาลของร้านเรียกได้ว่าปิ้งขาย 2 วันอยู่เฉยๆได้อีกหลายเดือน

สุดท้ายนี้สิ่งที่แนะนำให้ทำใน 1 ปีนี้ (ไม่ได้เรียงลำดับเวลานะคะ) ก็คงจะเป็น ใส่ชุดกิโมโนเดินเล่นที่เกียวโต ที่เกียวโต ถ้าใส่กิโมโนหรือยูคาตะจะได้รับส่วนลด หรือฟรีค่าเข้าชมสถานที่ต่างๆ ใส่ชุดยูคาตะไปดูดอกไม้ไฟช่วงฤดูร้อนอลังการมากคนดูเป็นแสนคน บันตึกตาคิมะตัวใหญ่ๆกับเพื่อนๆ ไปดูหิ่งห้อยอันนี้โรแมนติกสุดๆ ไปน้ำตกมิโนะช่วงฤดูใบไม้ร่วงเพราะที่นี่เป็นที่ขึ้นชื่อในระดับหนึ่งของโอซากาทีเดียว วันปีใหม่ถ้าได้ไป countdown ที่บ้านคนญี่ปุ่นก็จะดีมากเลย ไปดู 祭り ดังๆของโอซากา และเกียวโตด้วยนะคะ และสุดท้ายที่สำคัญที่สุดคือเที่ยวให้เยอะที่สุดเท่าที่จะเยอะได้เพราะต่อไปถ้าเราเริ่มทำงานจะไม่ค่อยมีโอกาสเที่ยวแบบนี้อีกแล้ว

